



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Quanta gloria S. Joseph, existere umbram Dei Patris respectu Filii
ipsius Unigeniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Quanta gloria Sancto Joseph, existere umbram
Dei Patris, respectu Filij ipsius Unigeniti.*

ARTICULUS II.

Cur non dicatur, quod s. Joseph sit imago Dei Patris, sed ipsius umbra.

Quid voluptatis hauris ex eo, Domine, interrogavi ipsum, quod tam saepe utaris hoc nomine *Umbra*, verba nobis faciens de Sancto Joseph? Ecur asseris, ipsum esse umbram? cur non potius dicis, ipsum esse imaginem Dei Patris. Absit à me res, ondit mihi, ut utar hoc termino, non nisi ad filium Dei Unigenitum spectat esse imaginem Patris sui. Affirmari quidem potest, quod omnes creaturae sint graphicae & rudes delineationes, experimentes nobis aliquid essentiae & excellentiarum Dei, imagines tamen Dei dici non possunt; ne quidem homo, qui creaturas omnes excellit, est imago Dei; factus is quidem est ad imaginem Dei, sed non est factus imago Dei; sicut non est nisi unus verus Deus, sic non est nisi una vera imago Dei, quae est Filius ipsius Unigenitus; Unicum solum Archetypon, quod expressum est in unico solo ectypo, quod est alterum ipsum; Archetypon est Pater, ectypon est Filius, qui est alter ipse. Dicere, quod Sanctus Joseph sit imago Dei Patris, est nimium dicere; hoc non spectat, nisi ad Filium ipsius Unigenitum: Dicere etiam solum, quod sit rudis quaedam delineatio, aliquam ratio-

B. P. Isaac, Consultat. Tom. III.

ne representans ipsum, est dicere nimis parum; hoc enim commune est omnibus creaturis, & præcipue omnibus Sanctis: Sed dicere, quod sit umbra Dei Patris, hoc aptè & propriè est loqui de ipso; hoc non spectat, nisi ad ipsum solum, hæc ipsius est gloria, ipsius est privilegium, specialis ipsius est character. Audiamus quæ ratione.

Ad efformandum umbram opus est lumine & aliquo Corpore, & in ultimo hoc, nempe Corpore, videtur umbra. Deus Pater est Lumen: *Quoniam Deus Lux est*. Sanctissima Virgo est Corpus interpositum, directè & perpendiculariter recipiens lumen, quando Deus Pater in purissimum ipsius uterum effundit omnem divini sui luminis splendorem, qui est Verbum ipsius æternum; Et post Sanctissimam Virginem est Sanctus Joseph umbra Patris, per Matrem. Intueris, quod umbra desumat suam formam à corpore, illudque representet; ipsa ab eo inseparabilis est, idque ubi se sequitur; umbra non habet nisi eodem motus corporis, & imitatur illud in omnibus quæ facit. Quid observas aliud in Sancto Joseph, nisi quod sit umbra Dei Patris per interpositionem corporis Virginalis,

Esse umbram
Altissimi,
magis includit præ-
rogativas,

Nn
lis,

lis, Virginis Sanctissimæ. Impri-
mis ipse gerit nomen Patris pro-
prij Filij Dei, & gerit id jure æ-
quissimo: Secundò suscipit curas
Patris, dum educat & nutrit Fi-
lium: Tertio exercet ipsius pote-
statem, dum imponit illi Nomen.
Tandem est inseparabilis à lumine
& à corpore, cujus est umbra, ed-
quòd totum ipsius esse sit mera de-
pendentia à Deo Patre & Sanctissi-
ma Virgine pro servicio Infantis
JESU: Dicendo hæc paucis verbis
enuntio tot ac tantas prærogativas
Magni S. Joseph, ut integrum re-
quiretur Volumen ad illas latius
explanandas.

Luc. 2. v.
33.

Luc. 2. v.
48.

S. Bernardi-
nus Senens.
tom. 3.
serm. de S.
Joseph. a.
2. c. 2.

Inprimis gerit magnificentum No-
men Patris Verbi Incarnati: Quis
privare ipsum potest glorioso hoc
encomio, cum Sanctum Evange-
lium id ipsi conferat, & Spiritus
Sanctus sic ipsum appellet apud
Sanctum Lucam: *Erant Pater e-
jus & Mater* (id est Joseph &
MARIA) *mirantes super ijs, que
dicebantur de ipso*: Et ipsa Sanctis-
sima Virgo intigait ipsum hoc no-
mine: Pater tuus, & ego dolen-
tes quærebat; Et credibile
admodum est, quòd Infans JE-
SUS ita sæpissimè nuncupaverit
ipsum, juxta piam observationem
Sancti Bernardini Senensis, in exi-
mio quodam sermone ad eandem
ejus concinnato: *O quantà dulce-
dine*, inquit, *audiebat Joseph bal-
butientem parvulum se Patrem vo-
care*; sibi porrigere brachiola sua,

injacere se collo suo ad amplexan-
dum se, & blandiri sibi velut vero
Patri suo! Quis est homo, quem
Deus ipsius appellet Patrem
suum?

Verum quidem est, quòd natu-
ra non contulerit ipsi auctoritatem
portandi gloriosum hoc nomen
Patris, edquòd naturaliter reipsa
Pater non fuerit. Sed justitia con-
tulit ipsi hanc potestatem, juxta
hanc juris regulam: *Quod in ali-
quo Solo nascitur, sub illius domi-
nio cadit, cujus est solum*. Aliquis
fructus, qui nascitur ex arbore stan-
te in fundo meo, meus est. Infans
JESUS natus est ex Sanctissima
Virgine; jam ipsa spectabat ad
Sanctum Joseph jure matrimonij:
nonne ergò ipsius sit Infans? Et quo-
modò infans appellabit maritum &
conjugem Matris suæ, nisi Patrem
suum, licet hic infans non prodie-
rit à Patre - sed solum à Matre, si
hæc alium jam habuerit maritum?
Et quando dices, quòd Sanctus
Joseph non contraxerit veram con-
sanguinitatem cum Infante JESU,
edquòd non produxerit ipsum ex
substantiâ suâ personali; verum ta-
men est: quamvis non in omni
rigore) quòd contraxerit aliquam
cum ipso affinitatem, edquòd ve-
rus & legitimus Conjux sit Sanctis-
simæ Matris ipsius: *Affinem Deo
MARIA reddidit sponsam*. MA-
RIA igitur primam habet consan-
guinitatem, & Joseph primam
habet

inst. de
rerum di-
vis. s. cum
in suo solo

Quale jus
habet
Joseph ge-
nerandi No-
men Patris
Infantis
JESU.

Cato

Non
tris
est g
sum
zrer
Non

habet affinitatē cum proprio Filio Dei. Et nonne verū est, quōd consanguinitas & affinitas pari passu ambulent? Sicut igitur Sanctissima Virgo jus habet, vi cuius appelleretur Mater Salvatoris mundi, si S. Joseph jus habet ut appelleretur Pater ejusdem Salvatoris: hic titulo affinitatis, titulo consanguinitatis altera.

Jam utinam atollere in actum hīc possem animos vestros ad contemplantum gloriam, quæ Sancto Joseph accrescit ex eo, quōd portet Augustum Nomen Patris proprii Filij Dei. Sanctus Cyrillus Patriarcha Jerosolymitanus hunc profert & probat propositionem ac veritatem: quod Nomen Patris gloriosius sit primæ personæ adorandæ Trinitatis, quā nomen Dei; & ratio ipsius est prorsus eximia: edquod, inquit, nomen Patris relationem importet ad Filium ipsius Unigenitum, qui consubstantialis ipsi est, & idem cum ipso Deus: & nomen Dei relationem dicat ad creaturas, quæ infinitā ratione sunt inferiores: Jam quis non videt, infinitā ratione gloriosius ipsi esse, quōd sit Pater Filij sui Unigeniti, quā quōd sit Deus omnium creaturarum tam æqualium, quā possibilem?

Mirum est, & consideratione dignum, quōd, etsi nobis dicat in Scripturā: Videte, quia ego solus sum, & non est alius Deus præter me; non tamen ita Zelotypus sit circa nomen Dei, quin per-

mittat servis suis illud assumere, quando adoptat illos in filios suos per gratiam sanctificantem; imō & ipsemet nuncupat ipsos Deos: *Ego dixi, Dii estis, & filii excelsi* Joas. 1. v. *omnes.* Sed quoad nomen Patris Filij sui Unigeniti, cum titulus honoris sit, reservat hoc sibi soli: hæc gloria est dignitatis ipsius personalis, quam nec proprio suo communicat Filio, nec Spiritui Sancto, nec omnibus Angelis, nec ulli ex creaturis, excepto solo & unico Sancto Joseph; cum ipso solo vult dividere magnam hujus nominis gloriam, Patris scilicet Unigeniti sui Filij. O gloriam inestimabilem! ô privilegium singulare magni hujus amici DEI! Omnes beati Angeli, & altissimi in cælo Seraphini non portabunt nisi nomen servorum Dei: Solus Sanctus Joseph habebit gloriam, super omnem Ecclesiam, tum militantem, tum triumphantem portandi nomen Patris ipsius: *Nomine Paternitatis neque Angelus, licet brevi temporis spatio, potuit nuncupari, hoc unus Joseph insignitur.* Hæc verba sunt, quæ admiratio excellentiarum Sancti Joseph dimanare fecit ex ore magni S. Basilij.

Non tamen id satis est, magnum portare nomen, & specioso insigniri titulo: sed præcipuum est illius obire functiones! Sanctus Joseph non portat solummodò Nomen Patris Salvatoris mundi, sed

N. n. 2

verè

Catech. 7.

Nomen Patris magis est gloriosum Patri æterno, quā Nomen Dei.

Quam gloriosum sit Sancto Joseph, portare Nomen Patris Unigeniti Filij Dei.

S. Basilij.

S. Joseph obit officium Patris.

verè exerceat ipsius officium, nutritiens & educans divinum hunc Infantem. Prudentia humana iudicasset, conferendum fore id muneris principi cuidam potenti ac diviti, qui suppeditare potuisset impensas ad educandum pro dignitate hunc Regum Regem, maximum maximum. Falleris prudentia humana: oportebat Sanctum Joseph, cui id muneris demandatum fuit, pauperem esse opificem, qui operando suas exhauriret vires, suoque labore ac sudore lucraretur ex seipso panem, qui necessarius erat ad præstandum alimentum ei, qui liberali divinæ providentiæ suæ manu omnem alit & nutrit naturam.

S. Joseph præclare cooperatur Redemptioni mundi.

Quid est hoc mi Deus? quanto splendore gloriæ condecoras magnum Sanctum Joseph? Itane admittis ipsum socium tecum ipso, cum Filio tuo Unigenito, cum Sanctissimâ Virgine, ad cooperandum tum excellenter cum omnibus tribus ad mundi Redemptionem, præparando nobis Salvatorem, qui nostræ sit victima salutis? Deus Pater largitus est Divinitatem Filio suo Unigenito: Sanctissima Virgo suppeditavit ipsi Sanctissimam suam Humanitatem; sed hæc non fecit, nisi quod formaverit ipsam in purissimo utero suo, & exin nutritur eandem tempore infantia suorum lacte uberum. Sed Sanctissima hæc Humanitas expectabat suam accretionem & perfectio-

nem integram, antequam immolaretur supra Altare Crucis in Golgothæo vertice, pro mundi Redemptione. Quis accretionem hanc & perfectionem subministrabit ipsi? quis suppeditabit ipsi vires perfectæ ætatis? quis replebit ipsius venas pretioso hoc sanguine, qui effundi debet in Cruce pro nostra salute, nisi labor manuum Magni Sancti Joseph?

Adorande Sinus Parris æterni agnosco te ceu primum principium felicitatis meæ; & omnes tibi rependo grates, quas rependere potest Cor meum, quod tuum mihi dederis Filium secundum divinitatem ipsius. Virginea MARIÆ viscera, sacrata Matris Virginis ubera, revereor vos velut secundum principium Redemptionis meæ, & grates exsolvo vobis, quod dederitis mihi eundem Filium Unigenitum, secundum Sanctissimam ipsius Humanitatem, Beatæ ac felices manus Joseph considero vos velut tertiam salutis meæ Scaturiginem, & grates vobis habeo ex toto corde meo, quod nutrieritis, roboraveritis & perfeceritis Sanctissimam hanc Humanitatem labore manuum vestrarum. O quàm admirabilis societas! quàm auspiciatus concursus gremij Parris, uberum Matris, & manuum Sancti Joseph, ut quis contribuat ex substantiâ suâ ad operandum salutem mundi in Personâ Salvatoris;

Quan-

Tris principia nostræ felicitatis: Sinus Parris æterni; ubera Sanctissime Virginis; manus Sancti Joseph.

Joan. 18.

Delic. in off. Sancti Joseph benedicti sui Unigeniti.

Adm. S. Joseph præclare cooperatur Redemptioni mundi.

JOHN. I. 7.
18.

Quando Scriptura loquitur de Filio Unigenito Dei, dicit: *Unigenitus qui est in sinu Patris*: De quo Patre loquitur? an de Patre ipsius æterni! siquidem is requiescit ante sæcula in sinu divini hujus Patris, velut in centro æternarum suarum deliciarum. Nonne etiam de Patre ipsius temporali, magno, magno S. Joseph? haud dubiè intelligi quòque possunt de ipso. Quoties enim quiescit is in sinu ipsius, velut in centro deliciarum suarum temporali-um. Sed deliciae erant reciprocae: Quantum huic Patri gaudium, talem habere Filium in possessione suâ? portare ipsum in brachijs suis, circa regionem cordis sui, ipsum amplecti, ipsi blandiri, ipsam custodire, & velut esse Angelum ipsius tutelarem. Deprædicantur certi quidam favores transitorij, magnis nonnullis exhibiti Sanctis, quos exhilaravit Sanctissima Virgo, prorigendo illis infantem JESUM in ipsa usque brachia; sed quid hoc sit respectu incomparabilis prærogativa magni Sancti Joseph, qui possidebat ipsum indies, ipsumque, quantum volebat, in suis portabat brachijs, per complurium annorum decursum?

Admiratio
S. Joseph
parantis
mensam in-
fantis JESU.

O quoties abreptus est extra se ipsum, totusque absorptus gaudio, dum considerabant circumfusum se hæc excellentiarum immensitate! illâ Patris æterni, cu-

jus erat umbra; illâ Sanctissimæ Virginis, ejus erat conjunx; illâ Infantis JESU; ejus erat Pater Nutritivus. Hem quidnam, dicebat in corde suo, magna & adoranda Patris cœlestis providentia, intendis mecum agere? an ergò destinatus sum ad nutriendum labore manuum mearum magnum mundi Architectum, qui omnem nutrit & alit naturam? Verbum adorandum, non sum ego nisi vilis opifex, & tu opem à me exposcis, & pasci à me cupis qui cupedias paras cunctis mundi Monarchis?

O quoties, dum accumbebant mensæ, dixit ad ipsum magnifica illa verba, quæ dicit ad ipsum Pater æternus in gloriâ suâ: *Sede à dextris meis*; Quando audis Patrem loquentem & dicentem Filio Dei: *Sede à dextris meis*; quem putes profari hæc verba? Estne Pater æternus? Estne Sanctus Joseph? est uterque ipse est umbra, quæ sequitur corpus; est umbra Patris loquens sicut verus Pater. O quàm stupebant omnes Angeli in cœlo, videntes illum, quem adorant regnantem in gloriâ, Patrem inter & Spiritum Sanctum, recumbentem modò in terra, & manducantem ad tenuem mensam, MARIAM inter & Joseph! ô quale prandium! quale colloquium? quanta creaturæ hujus Trinitatis conjunctio! quàm multiplices reddebat consolationes

Psal. 109.

spirituales JESUS pro appposito sibi à Joseph pane! ô mi JESU, quàm es amabilis! ô mi JESU, quàm tua delectabilis est præsentia! ô amabilissime mi JESU, quàm familiaris es amicis tuis.

S. Joseph
habet au-
toritatem
Patris in
Filium Dei.

Sed nondum sufficit ad extol-
lendâ gloriâ, quæ accrescit
Sancto Joseph ex eo, quòd sit
umbra Patris æterni, affirmare,
quòd conferat ipsi soli prærogati-
vam portandi Nomen Patris Filij
sui Unigeniti, nec asserere, quòd
velis exercere ipsum erga illum
Patris munus ac officium; vult
insuper conferre ipsi auctoritatem
Patris in eum. Et idèò reservat
ipsi soli honorem, ut Nomen im-
ponat illi. Est nota dominij im-
ponere alicui Nomen. S. Basilius
Seleuciensis observat perquam ap-
positè, quòd, cum Deus collo-
care veller Adam velut Deum in-
feriores hujus mundi, ipsùmque
participem reddere potestatis suæ
in creaturas, facultatem dederit
ipsi, imponendi omnibus Nomina
pro arbitrio suo: *Esse Adams*

Basilius Se-
leuc. orat.
a. in Adam.

*nominum artifex, quando rerum
esse non potes: Adam esse non po-
tes Creator, & verus Pater om-
nium creaturarum; sis ergò illa-
rum Compater & Patrinus vo-
lo recipere illas nomina ex ore
tuo, postquam receperunt esse
ex ore meo: Derivetur ex te ipsa-
rum appellatio, sicut ex me ipsa-
rum creatio: Volo per hoc qua-
si partiri tecum auctoritatem &*

Adam fit
Pater om-
nium crea-
rarum im-
ponendo il-
lis nomina,

potestatem meam in illas: sic
ratione quâdam eris secundus ipsa-
rum Pater, secundus illarum crea-
tor: Ut, cum participem te red-
dam imperij mei in illas, illæ par-
ticipem te reddant debitæ mihi ab
illis obedientiæ: *Me cognoscant
artificem natura lege, te Domi-
num intelligant, appellationis no-
mine.*

Non dicam, quòd consimili, sed longè majori honore afficiat
Deus Sanctum Joseph. Ille pro-
ducit ab æterno Filium suum! Uni
genitum ex propriâ suâ substan-
tiâ divnâ, sed non imponit illi
Nomen: Vult Sanctissimam Vir-
ginem reproducere ipsum in San-
ctissimâ suâ Humanitate in medio
temporum; sed non vult ab ipsâ
imponi nomen illi; magno nam-
que Sancto Joseph reservata est
hæc gloria. Quomodò nomi-
nas eos, qui imponunt nomina
tuis prolibus, nonne nominas
eos compatres vel Patrinos, ut
innuas ipsos esse velut secundos
Patres qui dividant tecum aucto-
ritatem & potestatem in liberos
tuos, qui evadant ratione quâdam
ipsorum Patres per affinitatem
hanc spiritualem, quam contra-
hant cum illis & tecum, quique
etiam obligati sint suscipere cu-
râ conservationis, instructio-
nis, & bonæ educationis nova-
rum harum prolium, quas pro-
dixerunt ex se, imponendo il-
lis nomina.

Non

Quant
gloria
sancto
Joseph
Patris
Unigeni
Filij D

Nonne resplendere hic vides gloriam magni Sancti Joseph, majori cum jubare, quam solem in plenâ suâ meridie? Angelus mittitur ad ipsum, quasi ipsum invitaturus, & Dei Patris nomine rogaturus, ut Unigeniti sui Filij esse velit Compater & Patrinus. Angelus affert quidem è cœlo Augustum & magnificum Nomen ipsi destinatum, sed dignus non est imponere hoc ipsi. Joseph, secundus ejus Pater, electus est à DEO, cui hæc in ipsum competit potestas: *Vocabis nomen ejus JESUM.* Ipse est, qui contrahere meretur affinitatem intimam cum Patre æterno, cum Sanctissimâ Virgine & Infante JESU, quæ summam & infinitam ipsi pariet gloriam, quàmque solus possidebit cum admiratione Angelorum & hominum in omnem æternitatem. Antiquitus dicebant, quòd Nomina (quæ nuncupabant cursus volantes essentiarum) inventa fuerint, ut ipsas redderent præsentibus ubivis; & nominare aliquam Personam, erat quasi ipsam producere, & præsentem sistere in loco, ubi de ipsâ fiebat sermo.

Quanta hæc est gloria Sancto Joseph, quando nominat Filium Dei JESUM! videtur reproducere illum, sed ratione quâdam prorsus admirabili. Deus Pater producit ipsum per suum intellectum; sed non confert ipsi nisi solam naturam divinam; Sanctis-

sima Virgo producit ipsum per castissimum uterum suum, sed non confert illi, nisi solam naturam humanam; & Sanctus Joseph reproducit ipsum per labia sua nominando ipsum JESUM: Et cum *Quid im-* magnam hoc Nomen includat *poterit No-* utramque naturam, divinam & *men JESU,* humanam, videtur reproducere ipsum totum integrum, imponendo illi Nomen: *Esto Joseph Nominis artifex, quoniam rei esse non potes.* O magne Sancte Joseph, quanta hæc tibi gloria! tu conferre non potes divino huic Infanti, nec naturam divinam velut Deus Pater, nec naturam Humanam velut Sanctissima Virgo, sed totum, quod est maximum post hoc est imponere illi Nomen, quod utramque exhibeat & repræsentet naturam; & maximus hic honor reservatus est tibi soli.

Nescio an amplius quid dicere potuisset ad illustrandam gloriam Sancti Joseph, quâ refulgere videtur, quando consideratur velut umbra Patris æterni: Inveniebam, quòd dicendo hæc converterit hanc umbram in splendorem maximum; sed ut obstringerem ipsum, ad loquendum nobis de commercio singulari, quâ usus est magnus hic Sanctus cum Filio Dei, deque sublimi officio, quod exercuit circa adorandam ipsius Personam, proposui ipsi sequentem quæstionem.

* *

ARGU.

Quanta
gloria San-
cto Jo-
seph, esse
Patris
Unigeniti
Filii Dei,

oseph
ponit
o Dei
na 18